

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Ing. C. N.**, zast. Mgr. Vlastislavem Kubiczkem, advokátem se sídlem Dlouhá třída 1161/97, Havířov – Podlesí, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2012, č. j. MSK 121739/2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 11. 2014, č. j. 58 A 59/2012 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností brojí žalobce, jako stěžovatel, proti shora nadepsanému rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného. Žalobou napadeným rozhodnutím byl stěžovatel uznán vinným z přestupků podle zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 106 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí kasační stížnost, kromě obecných náležitostí (§ 37 odst. 3 s. ř. s.), obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Stěžovatelova kasační stížnost však neobsahovala důvody, pro které bylo navrženo zrušení napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením ze dne 9. 1. 2015, č. j. 2 As 226/2014 - 18, vyzval k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které napadá shora označený rozsudek krajského soudu, a to v zákonné lhůtě jednoho měsíce dle § 106 odst. 3 s. ř. s. V souladu s § 42 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 42 odst. 2 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. doručil zdejší soud výše označené usnesení do datové schránky zástupce stěžovatele. Stěžovatel byl usnesením poučen o důsledcích nevyhovění dané výzvě.

Podle § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Dle § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech též platí, pakliže se nepřihlásí-li do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

Protože usnesení zdejšího soudu, vyzývající stěžovatele k doplnění důvodů kasační stížnosti bylo dodáno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 13. 1. 2015, a zároveň nedošlo ve lhůtě 10 dnů od tohoto okamžiku k přihlášení osoby dle § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech do příslušné datové schránky, přičemž žádný jiný právní předpis nevylučuje náhradní doručení této písemnosti, platí, že usnesení k doplnění důvodů kasační stížnosti bylo stěžovateli, prostřednictvím jeho zástupce, doručeno dne 23. 1. 2015.

Den doručení usnesení k doplnění kasační stížnosti je tak dnem určujícím počátek běhu zákonné jednoměsíční lhůty pro doplnění kasační stížnosti dle § 106 odst. 3 s. ř. s. S ohledem na ustanovení § 40 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. je tak dnem, na který připadl konec této lhůty, pondělí 23. 2. 2015. Nejpozději tento den tak bylo možné podat k poštovní přepravě písemnost obsahující doplnění kasační stížnosti.

Nejvyššímu správnímu soudu bylo dne 3. 3. 2015 doručeno doplnění kasační stížnosti, jež bylo zasláno zástupcem stěžovatele prostřednictvím držitele poštovní licence dne 28. 2. 2015, tedy zjevně po uplynutí jednoměsíční zákonné lhůty pro doplnění kasační stížnosti, a to i s ohledem na ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s., dle něhož je lhůta pro učinění úkonu, k němuž byla stanovena, zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li s. ř. s. jinak. Nejvyšší správní soud rovněž konstatuje, že stěžovatel nevyužil možnosti požádat z vážných důvodů o prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 in fine s. ř. s.

Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, nestanoví-li tento zákon jinak, že soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto nelze v řízení pokračovat. V souladu s tímto je třeba v daném případě postupovat, neboť bezvadnou kasační stížnost je třeba považovat za nezbytnou podmínku řízení o kasační stížnosti. Nedostatek důvodů kasační stížnosti nebyl ani na výzvu soudu odstraněn. V řízení o kasační stížnosti nelze pokračovat, neboť k doplnění kasační stížnosti po marném uplynutí lhůty zákonem k tomu stanovené nemůže Nejvyšší správní soud přihlídnout (§ 106 odst. 3 s. ř. s.).

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení zdejší soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. března 2015

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu